

ابوطالب مقیمی

X

شیخ رخساز به کار پرداخت و سپس وارد هنرستان عالی هنرهای ایرانی گردید. او مینیاتور را نزد آقای هادی تجویدی که از هنرمندان بنام استاد این هنرستان بود فراگرفت و تذهیب را نزد میرزا علی درودی یکی دیگر از استادان همین هنرستان آموخت.

مقیمی بعلت ذوق و استعداد سرشار مورد توجه استاد خود آقای تجویدی قرار گرفت و همین توجه موجب گردید که وی مینیاتور را با علاقه و صفاپذیری تا پایان زندگانی دنبال کند و آثاری که از شاهکارهای هنری بشمار میآید پدید آورد.

مقیمی در سال ۱۳۳۶ خورشیدی ازدواج کرد و از او اینک ۳ دختر به یادگار مانده است. از ۱۵۰۰ اثری که مقیمی در زندگانی کوتاه خود به وجود آورد ۱۵۰۰ اثر را می توان جزو آثار برجسته و گرانقدر او به شمار آورد. این آثار اکنون نزد اشخاص و درموزه های خارج و چندتائی درموزه هنرهای ملی ایران نگاهداری می شود. آثار مقیمی در نمایشگاههای داخل و خارج کشور بمرض نمایش گذاشته شده است. او از نمایشگاه بین المللی سال ۱۹۵۸ بروکسل به دریافت مدال درجه یک نایل گردید. همچنین در کشورهای شوروی - ترکیه - افغانستان آثار او به نمایش گذاشته شد و مورد استقبال فراوان قرار گرفت.

در سال ۱۳۴۶ در نمایشگاه ۲۵ سال هنر ایران نیز شرکت نمود و آثارش مورد توجه شاهنشاه آریامهر و علیاحضرت شهبانوی ایران واقع گردید.

مقیمی از سال ۱۳۳۸ در هنرستان هنرهای زیبای پسران

ابوطالب مقیمی یکی از مفاخر هنر مینیاتور ایران در روزگار ما است هنرشناسان وی را از نظر باز نمودن حالات و احساسات و همچنین لطافت و ظرافت در نقش و رنگ هنرمندی بی نظیر میشناسند.

ابوطالب مقیمی در سال ۱۲۹۱ خورشیدی در تهران پا به جهان نهاد پدرش حاج محمد حسین مقیمی تبریزی از بازرگانان نامی بود و در تهران و آذربایجان تجارت مینمود. خانواده او اهل ذوق و هنر بود بویژه پدرش خطی خوش داشت.

مقیمی از کودکی به تقلید از برادران بزرگتر خود نقاشی مینمود و اغلب از روی نقش فرشها و کاشیها و دیوهای قدیمی (معروف به اورسی) و چیزهای دیگری که در خانه وجود داشت نقاشی میکرد و زمانیکه به ۷ سالگی رسید پدرش وسائل کافی برای نقاشی او تهیه کرد. مقیمی از ۵۷ سال زندگی خود ۵۰ سال را با عشق و شور بی نظیر در این رشته از هنر صرف کرد و در مینیاتور به سرحد کمال رسید. او گذشته از نقاشی به خط و موسیقی علاقه فراوان داشت. خوشنویسی را نزد عمادالکتاب فراگرفت صدای او خوش و دلنشین بود و مدتی نزد استاد علینقی وزیری به پرورش آن پرداخت و در این رشته از هنر نیز به کمال رسید.

مقیمی تحصیلات خود را در دوره ابتدائی در دبستانهای اتحادیه و سلطانی و دوره متوسطه را در دبیرستان دارالفنون به پایان رسانیده و از ۱۸ سالگی به مدرسه کمال الملک رفت نخست برای نقاشی از طبیعت نزد آقایان آشتیانی - حیدریان -

پناهنده شدن هابون پادشاه هند به شاههلماسب
پادشاه صفوی - اثر ابوطالب مقیمی

به‌تعلیم مینیاتور پرداخت او از نظر تعلیم و دلسوزی و علاقه به پیشرفت کار هنرجویان استادی بیمانند بود و وقت بسیار صرف تعلیم ایشان میکرد. عده‌ای از شاگردان مقیمی هنرمندان شایسته‌ای شده‌اند و آثاری ارزنده پدید آورده‌اند. مقیمی معتقد بود که برای فراگرفتن هنر مینیاتور باید هنرجویان نخست از تمام موجودات و طبیعت طراحی نمایند و پس از اینکه در این کار ورزیدگی یافتند و طبیعت را خوب شناختند به تقلید طرحهای مینیاتور بویژه شیوه مکتبهای هرات و ممبویه که پایه و بنیاد مینیاتور است بپردازند و سپس با استفاده از ذوق و خصوصیات ذاتی خویش شیوه خاص خود را پدید آورند به گمان او نوآوری بی پایه و مایه باعث انحطاط این هنر اصیل ایرانی است.

مقیمی در آثار خود از طبیعت الهام میگرفت و پرسپکتیو شکل و رنگ را نیز در آثارش رعایت مینمود و از اینرو باینکه خصوصیات مینیاتور اصیل را رعایت مینمود آثارش آمیخته به خصوصیات نقاشی از طبیعت است.

آثار ارزنده مقیمی با آن حالات و احساسات و عواطف را در حد کمال باز می‌نماید از نظر رنگ آمیزی و تذهیب و تشعیر و ریزه کاری و ظرافت و لطافت بی نظیر است. مهمترین آثار

میناتور به صورتی اثر ابوطالب مقیمی .

ملی و تابلوی شرافت میخانه و یکی دوائر دیگر درخانه او نگاهداری می‌شود .

مقیمی در آخرین لحظات زندگانی گفت که رازهای زیبایی طبیعت و رازهای نهانی هنر را خوب دریافتم و بسورت تابلو در طرح و رنگ بیان کردم میخواستم رازهای درونی دل و عقده‌های هنر را باید و شاید روی تابلو بیاورم افسوس که دست اجل مهلت نداد .

او تابلوهای رستم و بیژن - خیام - پناهنده شدن همایون پادشاه هند به شاه طهماسب پادشاه صفوی - هفت گنبد بهرام - شیخ صنعان - به بین شرافت میخانه مرا ای شیخ و حلقه درویشان است . بنظر خود آن استاد تابلوی شرافت میخانه از نظر ظرافت و ریزه کاری در تمام تاریخ مینیاتور منحصر بفرد و بی نظیر است و حلقه درویشان از نظر ترکیب و طرح و ظرافت رنگ آمیزی و بیان احساس یکتا و بیمانند است . این تابلو درموزه هنرهای